

Alojzy Feliński

Hymn

Boże! coś Polskę przez tak liczne wieki
Otaczał blaskiem potęgi i chwały,
I tarczą swojej zasłaniał opieki
Od nieszczęść, które przywalić ją miały;

Chór:

Przed twe ołtarze zanosim błaganie.
Naszego Króla zachowaj nam Panie!

Ty, coś ją potem, tknięty jej upadkiem.
Wspierał walczącą za najświętszą sprawę,
I chcąc świat cały mieć jej męstwa świadkiem,
Wśród samych nieszczęść pomnożył jej sławę:
Przed twe ołtarze...

Ty, coś na koniec nowymi ją cudy
Wskrzesił, i sławne z klęsk wzajemnych w boju
Połączył z sobą dwa braterskie ludy,
Pod jedno bedno berło Anioła pokoju;
Przed twe ołtarze...

Wróc nowej Polsce świetność starożytną
I spraw, niech pod Nim szczęśliwą zostanie;
Niecił sprzyjażnione dwa narody kwitną,
I błogosławią Jego panowanie;
Przed twe ołtarze....

"Gazeta Warszawska" nr 58, Warszawa 20 VII 1816